

Opetussarja Roomalaiskirjeestä Forssassa nro. 3, 12.1.2024

Teksti Roomalaiskirje luku 3

1 Jumalan totuus tulee esiin ihmisen valheen kautta (Roomalaiskirje 3:1–8)

- Jumala on uskollinen: Hän on valinnut kansansa Israelin, Hän on antanut sille ilmoituksensa, joka on selvä ja kirkas, mutta perisyntien turmeluksen tähden Israel on ollut uskon Jumalaa kohtaa – tämän tekee selväksi koko Vanhan Testamentin todistus ja myös evankeliumit
- Samankaltainen uskottomuus koskee myös Uuden Testamentin seurakuntaa – Jumala on kyllä ollut uskollinen mutta Jumalan kansa on niin monta kertaa ollut uskonon hylkäämällä Jumalan puheen – Sanan - Raamatun
- Jumala on totinen – jokainen ihminen valehtelija (Roomalaiskirje 3:4); ihmisen vääräys tuo esiin Jumalan vanhurskauden; Jumala ei ole väärä, kun Hän rankaisee vihassansa. Mitä tämä tarkoittaa? Ihminen ei ole suora, vilpittömästi Jumalaa kohtaan, vaan vääntää Hänen Sanansa ja syyttää Jumalaa koettelemuksista

2 Alkusyntien eli perisyntien vaikutus ihmiseen (Roomalaiskirje 3:9–19)

- Tässä apostoli kirjoittaa auki perisyntien olemuksen ja vaikutuksen ihmiseen; hän selittää Vanhaa Testamenttia: Psalmi 14:1–3, Jesaja 64:7; Psalmi 5:10; Psalmi 140:4; Psalmi 10:7; Sananlaskut 1:16; Jesaja 59:7–8; 1. Mooses 20:11; Psalmi 143:2
- ”Vanhan ja Uuden Testamentin oppi on yhtenäinen: pohjimmiltaan nämä kaksi testamenttia ovat yksi ja sama, esimerkiksi Genesis 3:15 ja Johannes 3:16. Molemmat julistavat samaa evankeliumia, samaa Vapahtajaa ja samaa uskoa.” (kirjasta Toinen Martti, Jacob A. Preus: Lutherin, Melancthonin ja Chemnitzin teologia) Näin myös perisyntien kohdalla.

3 Jumalan vanhurskaus ja syntisen vanhurskauttaminen (Roomalaiskirje 3:20–23)

- Jumala on vanhurskas, se tarkoittaa, täydellisesti oikeamielinen, täydellisesti pyhä, täysin puhdas, täysin tasapuolinen henkilöön katsomatta
- Ennen Jumalan armon kirkastumista Kristuksessa, Luther vihasi sanaa ”Jumalan vanhurskaus”, koska hän ajatteli sen tarkoittavan Jumalan tahtoa tuhota kaikki syntiset ja Luther tiesi olevansa syntinen
- Nyt kuitenkin Jumalan on ilmoittanut vanhurskautensa ilman lakia, sen vanhurskauden, joka tulee uskon kautta Jeesukseen Kristukseen

4 Jumalan vapaa lahja (Roomalaiskirje 3:24)

- Ihmisen kuolemattoman sielun pelastus on Jumalan vapaa lahja
- Suruton ja kääntymätön, se on, epäuskoinen ja kadotuksen tiellä oleva ihminen, ajattelee Jumalaa ankaraksi tuomariksi, ja ajattelee Jeesukseen Kristukseen uskovan ihmisen elämää ankaraksi, pakonomaiseksi, tylsäksi ja täynnä sääntöjä olevaksi; tämä käsitys on täysin ihmisen lihallisen mielikuvituksen tuotetta, sillä koska Jumala antaa vapaana lahjana pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa, eikö se on itsessään kerro pelastuksemme ihanasta lahjasta ja sen mukanaan tuomasta levosta Kristuksessa – autuudesta ilman omia ponnisteluja ja pyrkimisiä ja töitä!

5 Armoistuin - Jumalan viha on lepytetty (Roomalaiskirje 3:25)

- Edessämme on koko pyhän Raamatun yksi tärkeimpiä lauseista; avainsana tässä ”hilasteerion”, joka tarkoittaa ”propitiaatio”, joka taas tarkoittaa sovitusta, hyvitystä, lepytystä – toisin sanoen, Jumalan viha on lepytetty; tässä täytyy erottaa kaksi asiaa: ensimmäinen on ekspitaatio, joka viittaa syntien anteeksiantamisen ja toinen on propitiaatio, eli Jumalan vihan lepyttäminen
- Jumalan viha on lepytetty Jeesuksen Kristuksen uhriveressä; Jeesus teurastettiin Jumalan karitsana ristillä ja Kaikkivaltiaan Jumalan viha lepytettiin Hänen täydellisellä uhrillaan ristinpuussa
- Tuo kreikan kielen sana ”hilasteerion” puhuu juuri tästä propitiaatiosta; siihen liittyy neljä asiaa

- i. Teko, jolla on loukattu / rikottu jotakin vastaan
 - ii. Loukatun / rikotun henkilön vaatima hyvitys / lepytys
 - iii. Rikkomuksen tekijä
 - iv. Rikkomuksen hyvitys, hyvitysmaksu, lepytysuhri
- Hepreaksi liitonarkin kansi on "kapporeth", joka tarkoittaa peite ja joka tulee sanajuuresta peittää, sovittaa, lepyttää

- "Siinä Minä ilmestyn sinulle ja puhun sinulle armoistuimelta, niiden kahden kerubin välistä, jotka ovat lain arkin päällä." (Exodus 25:22) ja "Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herran kanssa, kuuli hän äänen, joka puhutteli häntä lain arkin päällä olevalta armoistuimelta, molempien kerubien väliltä; ja Herra puhui Hänelle." (4. Mooseksen kirja 7:89)
- Apostoli opettaa tässä, että se, mitä Herramme Jeesus Kristus teki kuolemallaan ristinpuussa, oli se, että Hän lepytti vanhurskaan Jumalan vihan
- On siis vaarana, että oppimme ja ymmärryksemme Jumalan sovitustyöstä Kristuksesta tulee ihmiskeskeiseksi silloin, kun vain puhumme syntiemme anteeksiantamuksesta; Kristuksen sovitustyön toinen puoli on se, että Jumalan viha on lepytetty!
- Itse asiassa kristikunta on edennyt vielä kauemmaksi totuudesta, silloin kun elämämme Kristuksen seuraajina ja Hänen opetuslapsinaan keskittyy ihmisyyden ongelmiin ja ihmisenä elämisen ongelmiin (vikoja etsitään ulkopuolelta oman syntisyyden)
- Meidän aikamme suuri ongelma on juuri Jumala-opin puuttuminen lähes tyystin; siitä johtuu myös se, että Kristuksen uhri ristillä tulee meille vaikeaksi käsittää, koska emme ole päässeet tajuamaan sitä, että me olemme synneillämme ja rikoksillamme loukanneet Jumalan kunniaa ja rikkoneet Häntä vastaan (Psalmi 51:6)

6 Tehdäänkö Jumalan laki mitättömäksi? (Roomalaiskirje 3:31)

- "mitättömäksi" = kategeoo eli tehdä täysin turhaksi, mitättömäksi (esim. 1. Korinttolaiskirje 15:26, "vihollisista viimeinen – kuolema – kukistetaan")
- Ei, vaan me vahvistamme lain, sillä laki on oikea, vanhurskas ja hyvä, mutta lain täyttämisen perusteella koska kukaan ei täytä lakia – siihen sopii ja riittää vain usko Jeesukseen